

Lesninger Den salige Jomfru Marias opptagelse i himmelen (15. august)

1. lesning Åp 11,19a; 12,1–6a.10ab (eldre form:11,19a; 12,1.3–6a.10ab)

En kvinne kledd i solen, med måne under sine føtter

Da åpnet Guds tempel seg i himmelen, og paktens ark kom til syne der inne. Og et stort tegn viste seg i himmelen: En kvinne, kledd i solen, med månen under sine føtter, og en krans av tolv stjerner om sitt hode; [hun var svanger og skrek i barnsnød og fødselsveer.]

Og et annet tegn viste seg i himmelen: En uhyre, ildirød drage, med syv hoder og ti horn, og med en krone på hvert av de syv hoder. Med halen feide den tredjedelen av stjernene på himmelen bort og slynget dem ned på jorden. Så stilte dragen seg fremfor kvinnen som skulle føde, for å sluke barnet straks det var født.

Da fødte kvinnen et barn, en gutt, – han som en gang skal styre hedningene med et septer av jern. Og barnet ble revet bort, inn til Gud, – inn for hans trone. Men kvinnen flyktet ut i ødemarken, hvor Gud har beredt henne et tilfluktssted.

Da hørte jeg en kraftig røst fra himmelen si: «Fra nå av står frelsen og kraften fast, vår Guds herredømme og hans Salvedes makt!»

Omkved: Herren har velsignet deg til evig tid.

Kongsdøtre er blant dine utvalgte,
ved din høyre står en dronning prydet med gull.

Hør, min datter, gi akt og bøy ditt øre,
glem ditt folk og dine fedres hus.

Da vil Kongen finne behag i din skjønnhet.
Han er din Herre, fall ned for hans fot!

De ledes frem under jubelrop,
i fryd går de inn i Kongens slott.

2. lesning 1 Kor 15,20–27

Førstegrøden er Kristus, så følger de som hører Kristus til

Brødre, Kristus er oppstanden fra de døde, som livets førstegrøde blant dem. For som døden kom ved et menneske, er også de dødes oppstandelse kommet ved et menneske. På samme måte som alle dør med Adam, slik får også alle livet tilbake gjennom Kristus, – men hver og en i sin orden: Førstegrøden er Kristus, så, ved hans komme, følger de som hører Kristus til. Da står vi ved fullendelsen, når han overlater sin kongemakt til Gud, til Faderen, etter å ha tilintetgjort alle fiendtlige «krefter», hver «makt» og hver «myndighet».

For selv skal han herske som konge inntil han har «lagt alle sine fiender for sine føtter». Og som sin siste fiende vil han tilintetgjøre døden selv. «Alt», heter det jo, «har Gud lagt for hans føtter».

Halleluja

Halleluja.

Maria er tatt opp til himmelen,
englenes hærskarer fryder seg.

Halleluja.

Evangelium Luk 1,39–56

Store ting har Den Mektige gjort mot meg, han opphøyet de ringe

I de dager skyndte Maria seg på vei opp i fjellene, til en by i Judea, hvor Sakarias bodde; der gikk hun inn til Elisabet og hilste henne.

Og da Elisabet hørte Marias hilsen, sparket fosteret i hennes liv, hun ble fylt med Den Hellige Ånd og utbrøt med høy røst:

«Velsignet er du fremfor alle kvinner, og velsignet er han du bærer i ditt skjød! Men hvem er vel jeg, at min Herres mor kommer til meg? Da lyden av din hilsen nådde mine ører, da hoppet jo barnet i mitt liv av fryd! Og salig er hun som trodde! For Herrens løfte til henne skal gå i oppfyllelse.»

Da sa Maria:

«Min sjel forkynner Herrens storhet, og mitt hjerte jubler i Gud, min Frelser. For han har sett til sin ringe tjenerinne, og fra nå av skal alle slekter prise meg salig. Ja, store ting har Den Mektige gjort mot meg – hellig er hans navn – og hans miskunn mot dem som frykter ham varer fra slekt til slekt.

Storverk har han gjort med sin arm, spredt de hovmodige for alle vinder. De mektige har han støtt ned fra tronen, og opphøyet de ringe. De sultne har han mett med goder, og sendt tomhendte fra seg de rike.

Han har tatt seg av Israel, sin tjener, tro mot sitt løfte i miskunn: Det som han gav våre fedre, Abraham og hans ætt, for evig tid.»

Så ble Maria hos Elisabet i omtrent tre måneder, og vendte deretter hjem til sitt hus.